

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر برنامه واکسیناسیون دام ها علیه تب مالت بر میزان بروز انسانی آن در استان همدان از سال 1381 لغایت 1387

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 16، شماره 3 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

عباس مرادی - عضو هیأت علمی گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

نوروزعلی نوروزی - کارشناس بهداشت عمومی مرکز بهداشت استان همدان

بیت الله طالبی - دکتری دامپزشکی اداره کل دامپزشکی استان همدان

حسین عرفانی - دکتری حرفه ای پزشکی مرکز بهداشت استان همدان

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: بیماری تب مالت یکی از مهم ترین بیماری های مشترک انسان و دام است که به عنوان یک تهدید بالقوه بهداشت عمومی محسوب می گردد. بروسوز انسانی توسط یکی از چهار زیر گونه بروسلا: ملی تن سیس، آبورتوس، سوئیس و کانسیسایجاد می شود که مخازن آنها به ترتیب شامل بز، گوسفند، گاو، خوک و سگ می باشند. یکی از سیاست های مهم در جهت کاهش میزان بروز انسانی تب مالت، واکسیناسیون دامهای جوان است. هدف از انجام این مطالعه ارزیابی رابطه بین درصد پوشش واکسیناسیون دامها (بره، بزغاله و گوساله های جوان) در میزان بروز انسانی تب مالت است. روش کار: این مطالعه از نوع توصیفی - تحلیلی بوده که در آن اثرات واکسیناسیون دام ها علیه تب مالت بر میزان بروز بیماری انسانی بررسی شده است. داده های مورد نیاز برای محاسبه میزان بروز انسانی از مرکز بهداشت استان و داده های مورد نیاز جهت محاسبه نسبت پوشش ایمن سازی دام ها از اداره کل دامپزشکی استان اخذ گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS10 تجزیه و تحلیل شدند و با توجه به متفاوت بودن واحدهای اندازه گیری دو متغیر در این مطالعه از ضریب همبستگی پیرسون جهت تعیین ارتباط بین واکسیناسیون دام ها و میزان بروز انسانی تب مالت استفاده شد. نتایج: با توجه به آمار و گزارشات سازمان دامپزشکی استان همدان پوشش واکسیناسیون تب مالت در گوسفند و بز از 17/5% در سال 81 به 60% در سال 87 رسیده است و طی همین مدت پوشش واکسیناسیون گاو و گوساله از 5/6% به 38% افزایش یافته است، بر اساس گزارش مرکز بهداشت استان همدان، میزان بروز انسانی تب مالت در همین مدت از 86 در یکصد هزار نفر در سال 81 به 44/7 در یکصد هزار نفر در سال 87 کاهش یافته است. ضریب همبستگی پیرسون بین واکسیناسیون دامی با میزان بروز انسانی تب مالت برای واکسیناسیون گوسفند و بز $r = -0.38$ و برای گوساله $r = -0.78$ بدست آمد. در هر دو مورد یک ارتباط معکوس و ناقص بین درصد پوشش واکسیناسیون و میزان بروز بیماری در انسان وجود دارد. نتیجه نهایی: با توجه به نتایج بدست آمده در این مطالعه، استراتژی واکسیناسیون دام های جوان علیه تب مالت در کاهش میزان انسانی بیماری مؤثر بوده است. موفقیت این استراتژی منوط به تداوم آن، افزایش درصد پوشش واکسیناسیون و همکاری و هماهنگی بیشتر بین سیستم های بهداشتی با ادارات کل دامپزشکی استان ها است.

کلمات کلیدی:

تب مالت، زئونوز، واکسیناسیون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570279>

